

A Fővárosi Ítéletábla a Kussinszky és Juhász Ügyvédi Iroda (fél címe 3., ügyintéző: dr. Juhász Zoltán Tamás pártfogó ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Lontai Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Lontai Mária ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében - amely perbe a dr. Szabó Andrea jogtanácsos által képviselt Alperesi beavatkozó (fél címe 1) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2014. december 19. napján kelt 23.P.24.737/2014/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a felperes perköltség fizetési kötelezettségét az alperes tekintetében 30.000 (Harmincezer) forint plusz áfa összegre, a beavatkozó tekintetében 15.000 (Tizenötezer) forintra, míg az állam által viselt kereseti illeték összegét 36.000 (Harminchatezer) forintra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint plusz áfa összegű, míg a beavatkozónak 10.000 (Tízezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

A felperes képviselőjét ellátó Kussinszky és Juhász Ügyvédi Iroda (fél címe 3) pártfogó ügyvédi díját teljes egészében a felperes viseli.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2011-ben többször járt az alperes nőgyógyászati szakrendelésén, ahol március 3-án a hasi UH vizsgálat során a bal petefészkében cisztát írtak le. A felperes 2011. március 18-án megjelent a ... Kórház máj ambulanciáján, ekkor rögzítették az alperesnél március 3-án készült hasi UH eredményét, újabb UH vizsgálatra nem került sor. A felperes 2012. július 26-án járt ismét az alperesnél szűrővizsgálatot kérve; az alperes orvosa az általa végzett manuális és UH vizsgálat során cisztát nem tapintott, nem látott, a felperest visszarendelte kontrollra, amelyen azonban a felperes nem jelent meg. A felperesen ...ett, a nőgyógyászati klinikán 2012. október 2-án a bal oldalon talált csokoládé ciszta fenesztrációját végezték el laparoszkópiás úton. A Népegészségügyi

Intézet a felperes panasza kapcsán lefolytatott eljárásban hozott határozatában megállapította, hogy a felperes nőgyógyászati szakvizsgálata az alperesnél szakszerű, alapos és jól dokumentált volt, megfelelt a szakrendelői szinten elvárható szakmai követelményeknek. Az alperes orvosa, ... ellen a felperes által kezdeményezett etikai vizsgálatban született határozat az alperes orvosát az etikai vétség gyanúja alól felmentette.

A felperes keresetében öt alapvető személyiségi joga megsértésének megállapítását kérte. Állítása szerint az alperes azzal, hogy a 2012. július 26-ai vizsgálat alkalmával kijelentette, hogy eltérés és teendő nincs, megfosztotta a felperest az állapotával kapcsolatos részletes tájékoztatáshoz való jogától. Az alperes azzal, hogy nem irányította megfelelő feltételekkel rendelkező egészségügyi szolgáltatóhoz és célzott javaslatot nem tett a felperes kezelésére, megfosztotta a felperest az életmentő, súlyos vagy maradandó károsodást megelőző ellátáshoz fűződő jogától. Felrótta továbbá az alperesnek, hogy nem kezdeményezett, illetőleg nem küldte olyan vizsgálatra, amely a felperes állapotára vonatkozó következmények, illetőleg szövődmények korai felismerését célozta volna, így megfosztotta a felperest a betegségére vonatkozó következmények és szövődmények korai felismerését célzó vizsgálatok elvégzéséhez való jogától is. Az alperes nem derítette ki a pontos diagnózist, nem irányította a felperest megfelelő feltételekkel rendelkező egészségügyi szolgáltatóhoz, így megfosztotta az állapota által indokolt orvosi ellátáshoz fűződő jogától. A felperes a Népegészségügyi Intézet és az Etikai Bizottság határozatában foglaltakat az alperes melletti elfogultság okán kérte figyelmen kívül hagyni.

Az alperes és a beavatkozó érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 127.000 forint, az alperesi beavatkozónak 50.000 forint perköltséget. Rendelkezése szerint a le nem rótt 180.000 forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes védekezésére tekintettel a felperesnek mindenekelőtt azt kellett volna bizonyítania, hogy a bal petefészkében a ciszta az alperes által végzett 2012. július 26-ai vizsgálat alkalmával már kialakult és azt az elvárható gondosság tanúsítása mellett az alperesnek fel kellett volna ismernie. Az alperesi védekezéssel, valamint az azt alátámasztó, az Etikai Bizottság és a Népegészségügyi Intézet által hozott határozatok megállapításaival szemben azonban a felperes mindezeket cáfoló bizonyítékokat nem szolgáltatott. A felperes annak ellenére sem kérte orvosszakértő kirendelését, hogy az elsőfokú bíróság tájékoztatta: állításait ő tartozik bizonyítani és mindez szakértői bizonyítást igényel. Nem tehető ezért olyan megállapítás, hogy a felperes 2012. július 26-a után további orvosi ellátásra szorult volna. Bármiféle további betegség, következmény megállapításának, szövődmény korai felismerésének szükségessége ugyancsak bizonyítatlan felperesi állítás maradt, ahogy az is, hogy az alperesnek a felperest műtétet elvégezni képes egészségügyi szolgáltatóhoz kellett volna irányítania. Az elsőfokú bíróság ezért úgy foglalt állást, hogy a felperes 2012. július 26-ai egészségügyi ellátása során az alperes

betartotta a szakmai előírásokat, az elvárható gondossággal járt el, a felperes ellátása megfelelt egészségi állapotának, semmi nem indokolta, hogy az alperes műtétet végezni képes egészségügyi szolgáltatóhoz irányítsa a felperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérve. Kiemelte, hogy a ... által készített vélemény szerint az alperesi UH osztályon 2011 márciusában elkészült diagnózis szerint a felperes bal petefészkében két helyen cisztát észleltek. Az alperes tisztában volt a felperes betegségével, az UH osztálynak tájékoztatnia kellett volna a nőgyógyászatot az elvárható egészségügyi szolgáltatás nyújtása érdekében. Előadta, hogy az orvosszakértő feladata egy megtörtént beavatkozás, műtét szabályosságának vizsgálata, ezért döntött úgy, hogy nem kéri szakértő bevezetését a perbe, ugyanis nem történt olyan beavatkozás, amelyet vizsgálhatott volna. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság úgy tájékoztatta a szakértői bizonyítás lehetőségéről, hogy abból nem volt világos a mellőzés rá nézve hátrányos eredménnyel járó következménye, nem volt tisztában azzal, hogy ennek hiányában a bizonyítatlanság jogkövetkezménye őt terheli. Utalt arra is, hogy mára olyan idült betegsége alakult ki, amellyel kapcsolatban a kezelőorvosai jelenleg a 4. műtétjére készítik fel.

Az alperes és a beavatkozó fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése kizárólag a perköltséget érintő részében megalapozott.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás után, a feltárt peradatok értékelésénél helyes tényállást állapított meg, azt ítélezésének alapjául a Fővárosi Ítéltábla elfogadta. Túlnyomórészt - a pertárgy értéke, és így a felperes perköltség fizetési kötelezettségének, illetőleg a kereseti illeték meghatározásának kivételével - egyetértett a megfelelően alkalmazott jogszabályokra alapított okszerű jogi következtetésekkel is, az elsőfokú ítélet indokolásának kiegészítésére, módosítására nincs szükség. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat hiánytalanul értékelve hozta meg a keresetet elutasító döntését. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a következőket emeli ki.

A felperes keresetében annak kapcsán kérte személyiségi jogai megsértésének megállapítását, hogy az alperes a 2012. július 26-ai vizsgálata során nem az orvostól elvárható gondosság szerint járt el, nem derítette ki a pontos diagnózist, elhallgatta az elváltozás tényét, nem irányította magasabb szintű egészségügyi szolgáltatóhoz, nem kezdeményezte további vizsgálatok, illetőleg műtét elvégzését. Ehhez képest az elsőfokú bíróság mindenben helytállóan fejtette ki, hogy az alperes tagadásával szemben a felperesnek kellett a Pp. 164. § (1)

bekezdésében írt módon bizonyítania: az alperes által végzett 2012. július 26-ai vizsgálat alkalmával a cisztája már kialakult, és azt az elvárható gondosság tanúsítása mellett az alperesnek fel kellett volna ismernie. Az elsőfokú bíróság nem tévedett akkor sem, amikor úgy ítélte meg, hogy a perben e jelentős tények megállapításához, illetőleg megítéléséhez nem rendelkezik szakértelemmel, ezért szakértő kirendelése [Pp. 177. § (1) bekezdés] szükséges.

A fellebbezési kérelem indokolása szerint az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítás kapcsán nem tett eleget a tájékoztatási és kioktatási kötelezettségének, megsértve ezáltal a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakat. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ezzel szemben a Pp. 3. § (3) bekezdésében, illetőleg a Polgári perrendtartás tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2009. (VI. 24.) PK vélemény 2. pontjában írtaknak megfelelően tájékoztatta a felperest arról, hogy a Pp. 163. §-a alapján mely tényállításait ítéli olyannak, amelyek bizonyításra szorulnak, egyidejűleg az 1/2009. (VI. 24.) PK vélemény 7. pontjában írtak szerint tájékoztatta a felperest a szakértői bizonyítás szükségességéről is. A felperes azonban ennek ellenére kifejezetten úgy nyilatkozott: az általa csatolt orvosi iratok és az általa előadottak alátámasztják kereseti tényállításait, szükségtelen bármilyen további bizonyítás lefolytatása, szakértő kirendelése, a maga részéről eleget tett bizonyítási kötelezettségének (5. sorszámú jegyzőkönyv 2-3. oldal). Fellebbezési hivatkozásával szemben a felperes kellőképpen tisztában volt bizonyítási kötelezettsége tartalmával, konkrétan felismerhető volt számára: mely tényekre vonatkozóan kell a bizonyítási kötelezettségének eleget tennie, módja volt a szakértői bizonyítás indítványozására, ehhez képest nyilatkozott úgy, hogy a szakértő kirendelése szükségtelen, az az elsőfokú bíróság részéről időhúzás lenne, ami azt is jelenti: a felperes tisztában volt azzal is, hogy a bizonyítási kötelezettsége elmulasztása esetén a bíróság szakértői vélemény beszerzése nélkül határoz. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezért nem állapítható meg a bíróság tájékoztatási kötelezettségének a megsértése, ugyanis az adott esetben a tájékoztatás az adott tényálláshoz kapcsolódóan, a felek előadásának megfelelően egyediesítve és teljes körűen megtörtént.

Az elsőfokú bíróság ezért kizárólag a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelhette a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján, és foglalt állást úgy, hogy a felperes keresete nem megalapozott, amely megállapítással a Fővárosi Ítéltábla is mindenben egyetértett. Az alperes a Népegészségügyi Intézet és az Etikai Bizottság határozatában foglaltak szerint ugyanis az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 77. § (3) bekezdése szerinti, a gyógyító orvostól elvárható gondossággal járt el a felperes 2012. július 26-ai egészségügyi ellátása során, az ellátás megfelelt a felperes egészségi állapotának, nem volt szükség további vizsgálat elrendelésére, és a felperes magasabb szintű egészségügyi szolgáltatóhoz történő irányítására. A felperes állításával szemben a rendelkezésre álló adatok nem támasztották alá, hogy a felperes 2012. október 2-án ...ett felismert cisztája már az alperes által végzett 2012. július 26-ai vizsgálat során felismerhető lett volna, nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor úgy foglalt állást, hogy az alperes nem sértette meg a felperesnek az általa állított káresemény idején hatályos,

a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régii Ptk.) 75. § (1) bekezdése által védelem alá helyezett személyiségi jogait, és ezért a felperesnek a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontjára alapított, ennek megállapítására irányuló keresetét elutasította.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság akkor, amikor a pertárgy értékét, és annak alapulvételével a felperes perköltség fizetési kötelezettségét, valamint a kereseti illeték mértékét meghatározta. A felperes a jogsértés megállapítására terjesztett elő kereseti kérelmet, ezért a pertárgy értéke nem határozható meg, ezért - függetlenül attól, hogy a felperes több személyiségi joga megsértésének megállapítását kérte - a Pp. 24. § (2) bekezdése, a Pp. 25. § (3) bekezdése, és az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja értelmében 600.000 forintnak kell tekinteni. Ennek alapulvételével a Fővárosi Ítéltábla a pervesztes felperes által az alperesnek, illetőleg a beavatkozónak fizetendő perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján leszállította, és megállapította, hogy az államot az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja, és a 42. § (1) bekezdés a) pontja értelmében 36.000 forint kereseti illeték viselése terheli.

A Fővárosi Ítéltábla minderre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes perköltség fizetési kötelezettsége, és az állam által viselt kereseti illeték összege tekintetében a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyebekben, a per főtárgya vonatkozásában - helyes indokaira utalással - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes a per főtárgya tekintetében sikertelen fellebbezése következményeként köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes és a beavatkozó részére jogi képviselőtük ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - az alperes tekintetében 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi, illetőleg jogtanácsosi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére. Az eredménytelen fellebbezés indokolja annak megállapítását, hogy a felperes köteles viselni a jogi képviselőtük ellátó ügyvéd pártfogó ügyvédi díját [Pp. 87. § (2) bekezdés] is.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint a felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2015. október 16.

Dr. Sághy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k.
bíró